

Lomé, november 2010

Hallo iedereen,

Na bijna een maandje hier te zijn, wordt het tijd jullie eens een nieuwsbriefje te schrijven.

Ik blog regelmatig op onze website www.jokotogo.com maar ik begrijp dat niet iedereen dat kan lezen.

Bedankt iedereen voor de steun die ik kreeg gedurende de zes maanden dat ik in België was.

De laatste avond, 8 oktober was reuzefijn, omringd door al de vrienden die toch nog even een woordje kwijt wilden of een knuffel wilden geven.

Ook in Zaventem viel het afscheid zeer zwaar.

Na een drukke tijd om alles samen opgeruimd te krijgen voor het definitieve vertrek, was het niet makkelijk de vrienden los te laten. Bedankt allemaal !!!!!

Na toch wel een vermoeiende vlucht met 2 uur vertraging en twee tussenstops ben ik veilig en wel aangekomen in Lomé. Er stond reeds iemand klaar om mij op te pikken, dus geen probleem om thuis in Lomé te geraken. Ik heb 3 weken bij Ria gelogeerd om haar inwonende studenten en weeskindje een beetje mee op te vangen.

Ondertussen heb ik mijn werk met de weeskinderen en de straat- en de strandkinderen al een beetje terug opgepikt. Wat zalig om ze allemaal terug te zien. Op zes maand tijd zijn er toch wel enkelen serieus veranderd.

Een zwempartijtje met de kinderen. Een schermwedstrijd waar de jongeren van Ange wel 9 medailles behaald hebben. Ja, er is altijd wel iets te beleven met hen.

Gisteren heb ik een jongetje bezocht die ik persoonlijk maandelijks financieel steun. Hij leefde enkele maanden op het strand. Na veel praten met hem is hij terug naar huis gegaan waar het voor hem niet makkelijk leven is. Het is trouwens een eindje rijden vanuit Lomé.

Toch heeft hij de moed om de draad terug op te pikken om in school een beetje te studeren. Ik steun hem daarin enorm door er te zijn voor hem wanneer het nodig is. Je kunt niet geloven hoe gelukkig we beiden waren elkaar terug te zien. We hebben dan ook goed gepraat en verder wat zaken geregeld.

Twee vrijwilligers die hier zijn om het strandproject extra te steunen hebben ook een financiële bijdrage gedaan om zijn schoolgeld te betalen. Zij organiseren in België allerhande activiteiten om hiervoor een budget bijeen te sparen. Toch knap om zo de handen in elkaar te slaan om samen de kinderen een betere toekomst te kunnen bieden.

Nu vertrek ik terug naar mijn eigen woonstje. Daar heb ik serieus kuiswerk gehad en moest wel enkele dingen laten repareren: zoals de waterkraan, een nieuwe vliegenraam(deur) enz. Ja, het ziet hier serieus af van de warmte en het stof dat hier rondvliegt.

Wat de bouw van het weeshuis betreft, wel, ik ben zeer tevreden. De fundering is al een aardig eindje gezet. Ze zijn bezig met stenen te persen, zowel voor de verdere afmaak van de fundering, als voor de bouw zelf. Ik denk dat ik in de loop van de volgende weken er toch wel eens een handje ga helpen. Dat geeft toch een tof gevoel zelf ook wat mee te helpen, ook al is het met kleine klusjes. De fotootjes kan je bekijken op www.jokotogo.com/Gallery_weeshuisbouwen.html.

Zo, beste vrienden, dit is zowat in het kort geschetst wat er de eerste maand allemaal gebeurd is. Verder nieuws volgt later. Allemaal een dikke 'dank je wel' voor alle steun, zowel moreel als financieel. We gaan er samen een mooi project van maken. Dankzij jullie slaag ik er hier in om dit waar te maken.

*Vele lieve groetjes,
sylvia en al de kids*

